

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0211/2011

8.6.2011

MIETINTÖ

edistyksestä miinoja koskevissa toimissa
(2011/2007(INI))

Ulkoasiainvaliokunta

Esittelijä: Geoffrey Van Orden

RR\869978FI.doc

PE458.687v02-00

FI

Moninaisuudessaan yhtenäinen

FI

PR_INI

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	13

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

edistyksestä miinoja koskevissa toimissa (2011/2007(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon jalkaväkimiinojen käytön, varastoinnin, tuotannon ja siirron kieltämistä ja niiden hävittämistä koskevan 3. joulukuuta 1997 tehdyn Ottawan yleissopimuksen (jäljempänä miinakielto-sopimus), joka tuli voimaan 1. maaliskuuta 1999,
- ottaa huomioon vuonna 1980 tehdyn tiettyjä tavanomaisia aseita koskevan yleissopimuksen ja siihen liittyvät pöytäkirjat, erityisesti miinoja, ansoja ja muita taisteluvälineitä koskevan muutetun pöytäkirjan II sekä sodan räjähtämättömiä jäänteitä koskevan pöytäkirjan V,
- ottaa huomioon Euroopan unionin valmistautumisesta jalkaväkimiinoista tehdyn Ottawan sopimuksen uudelleentarkastelukonferenssiin 22. huhtikuuta 2004¹, maailmasta ilman miinoja 7. heinäkuuta 2005², vammaisuudesta ja kehityksestä 19. tammikuuta 2006³, jalkaväkimiinojen käytön, varastoinnin, tuotannon ja siirtämisen kieltämisestä ja niiden hävittämisestä vuonna 1997 tehdyn Ottawan sopimuksen 10. vuosipäivästä 13. joulukuuta 2007⁴ ja toimista ei-valtiollisten toimijoiden saamiseksi sitoutumaan jalkaväkimiinojen täydelliseen kieltämiseen 6. syyskuuta 2001 antamansa päätöslauselman⁵,
- ottaa huomioon jalkaväkimiinojen vastaisesta toiminnasta kehitysmaissa 23. päivänä heinäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1724/2001 ja jalkaväkimiinojen vastaisesta toiminnasta muissa kolmansissa maissa kuin kehitysmaissa 23. heinäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1725/2001⁶,
- ottaa huomioon Cartagenan toimintasuunnitelman 2010–2014: Henkilömiinojen aiheuttaman kärsimyksen lopettaminen, joka hyväksyttiin vuonna 1997 tehdyn Ottawan yleissopimuksen toisessa uudelleentarkastelukonferenssissa, joka järjestettiin 30. marraskuuta–4. joulukuuta 2009 Cartagenassa, Kolumbiassa,
- ottaa huomioon komission antamat suuntaviivat miinoja koskevasta yhteisön toiminnasta 2008–2013,
- ottaa huomioon rypäleammuksista antamansa lukuisat päätöslauselmat, kuten viimeksi 8. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman⁷, sekä päätöslauselman rypäleammuksia

¹ EUVL C 104, 30.4.2004, s. 1075.

² EUVL C 157 E, 6.7.2006, s. 473.

³ EUVL C 187 E, 24.11.2006, s. 336.

⁴ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 485.

⁵ EYVL C 72E, 21.3.2002, s.352.

⁶ EYVL C 234, 1.9.2001, s. 6.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P7_TA-PROV(2010)0285.

koskevasta kansainvälisestä Oslon yleissopimuksesta, jonka on allekirjoittanut 94 valtiota ja joka tuli voimaan 1. elokuuta 2010,

- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien miinojen vastaisen toiminnan yksikön (UNMAS) raportin vuodelta 2009,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0211/2011),
- A. ottaa huomioon, että EU on osallistunut aktiivisesti miinoja koskeviin toimiin erityisesti vuonna 1995 hyväksytyn yhteisen toimensa jälkeen ja että EU on sitoutunut maailmanlaajuisesti jalkaväkimiinojen täydellisen kieltämisen ja tuhoamisen tavoitteeseen; ottaa huomioon, että EU on miinoja koskevien toimien johtava tukija ja edistäjä ihmisoikeuksia, humanitaarista apua ja kehitysapua koskevien ensisijaisten tavoitteidensa mukaisesti,
- B. ottaa huomioon, että miinoja koskeva toiminta kattaa jalkaväkimiinojen ja muiden sodan räjähtämättömien jäänteiden kartoittamisen, paikantamisen, merkitsemisen ja raivauksen, mukaan lukien hylätyt ja räjähtämättömät taisteluvälineet, räjähtämättömien rypäleammusten jäännökset sekä omatekoiset tienvarsipommit; katsoo, että lisäksi tämä toiminta kattaa miinojen ja sodan räjähtämättömien jäänteiden riskeistä tiedottamisen sekä erityisesti lapsille suunnatut tätä aihetta koskevat koulutusohjelmat, uhrien auttamisen, miinavarastojen tuhoamisen sekä asianmukaisten kansainvälisten yleissopimusten ja sopimusten maailmanlaajuisen hyväksymisen edistämisen jalkaväkimiinojen valmistamisen, myynnin ja käytön lopettamiseksi,
- C. ottaa huomioon, että jalkaväkimiinojen ja sodan räjähtämättömien jäänteiden, kuten omatekoisten räjähteiden ja rypäleammusten jäänteiden pysyvyys sekä niiden aiheuttama ihmishenkien menetys erityisesti siviiliväestön keskuudessa estää huomattavasti jälleenrakentamista konflikteista kärsineissä maissa ja räjähteiden jäänteitä voidaan käyttää raaka-aineena omatekoisten räjähteiden valmistamiseen,
- D. ottaa huomioon, että 1. joulukuuta 2010 mennessä 156 valtiota oli virallisesti sitoutunut noudattamaan miinakieltosopimusta,
- E. ottaa huomioon, että vuonna 1999 jalkaväkimiinojen ja muiden sodan räjähtämättömien jäänteiden uhreja oli arviolta 18 000 ja että vuoteen 2009 mennessä uhrien määrä oli jalkaväkimiinojen ja rypäleammusten seurantajärjestön mukaan pudonnut noin 4 000:een; ottaa huomioon, että arvioiden mukaan 70 prosenttia uhreista on siviilejä, joista kolmasosa on lapsia, ja että näin monet ihmiset kärsivät edelleen maailmanlaajuisesti jalkaväkimiinojen ja sodan räjähtämättömien jäänteiden aiheuttamista seurauksista,
- F. ottaa huomioon, että ainoastaan kaksi hallitusta eli Burman/Myanmarin ja Libyan hallitukset ovat viime aikoina asentaneet jalkaväkimiinoja, ettei jalkaväkimiinojen vientiä tai siirtoja muihin valtioihin ole havaittu ja että ainoastaan kolmen valtion uskotaan yhä jatkavan niiden valmistusta, mutta että FARC-järjestön kaltaiset kapinalliset ryhmät kuitenkin valmistavat edelleen omia välineitään,

- G. ottaa huomioon, että useimmat asevoimat ovat lopettaneet jalkaväkimiinojen käytön, mutta ne ovat edelleen monien aseellisten valtioista riippumattomien toimijoiden käytössä yhdessä uhrien aktivoimien omatekoisten räjähteiden ja rypäleammusten kanssa,
- H. ottaa huomioon, että yli 90 maata kärsii edelleen jossakin määrin jalkaväkimiinojen ja sodan räjähtämättömien jäänteiden aiheuttamista seurauksista, mutta että niistä vakavimmin kärsiviä maita ovat Afganistan, Kolumbia, Pakistan, Myanmar, Kambodža ja Laos,
- I. katsoo, että jalkaväkimiinojen ja sodan räjähtämättömien jäänteiden aiheuttamien ongelmien torjuminen kuuluu ensisijaisesti niistä kärsiville valtioille ennen konfliktia, sen aikana ja sen jälkeen,
- J. ottaa huomioon, että vain niukasti armeijan henkilöstöä on siirretty miinanraivaustehtäviin monissa sellaisissa maissa, jotka kärsivät miinojen aiheuttamista ongelmista ja joissa paikalliset asevoimat ovat edelleen vahvasti edustettuina konfliktin päättymisestä huolimatta,
- K. ottaa huomioon, että uhrien auttamista on jatkettava vielä pitkään sen jälkeen, kun jalkaväkimiinojen uhka on väistynyt;
- L. ottaa huomioon, että kansainvälinen yhteisö on vastannut suurenmoisella tavalla jalkaväkimiinojen aiheuttamaan tragediaan liittyviin haasteisiin ja osallistunut noin 3,9 miljardilla Yhdysvaltojen dollarilla miinoja koskevaan toimintaan vuosina 1999–2009, ja että suurimpia rahoittajia ovat olleet Yhdysvallat (902,4 milj. USD), EY (521,9 milj. USD), Japani (336,9 milj. USD), Norja (342,7 milj. USD), Kanada (259,8 milj. USD), Iso-Britannia (220,6 milj. USD), Saksa (206,9 milj. USD) ja Alankomaat (201,9 milj. USD),
- M. ottaa huomioon, että käsitys miinoinhin liittyvästä uhasta on usein todellista uhkaa suurempi ja on laskettu, että ainoastaan kaksi prosenttia maa-alasta, jolta miinat on "raivattu" suurella vaivalla ja suurilla kustannuksilla, on jalkaväkimiinojen tai sodan räjähtämättömien jäänteiden saastuttamaa; ottaa huomioon selvät todisteet miinanraivaukseen myönnettyjen varojen käytön tehottomuudesta; panee myös merkille, että paremmat tietojen keruun menetelmät ja kerättyjen tietojen ymmärtäminen voivat vähentää ja ovat viime vuosina vähentäneet dramaattisesti vaarallisiksi epäiltyjen alueiden täydellisen raivauksen tarvetta,
- N. ottaa huomioon, että räjähteiden paikantamiseen liittyvät tekniikat eivät ole liiemmin kehittyneet merkittävästä investoinneista huolimatta ja omatekoisten räjähteiden lisääntynyt käyttö on luonut uuden pakottavan tarpeen kehittää näitä tekniikoita,
- O. ottaa huomioon, että riskien vähentäminen on ratkaisevan tärkeä tekijä autettaessa miinoista kärsivien alueiden asukkaita ja erityisesti lapsia elämään turvallisemmin siten, että he ovat tietoisia jalkaväkimiinojen ja sodan räjähtämättömien jäänteiden vaarallisuudesta,

Miinoja koskeva maailmanlaajuinen toiminta

1. pitää tervetulleena miinoja koskevassa toiminnassa kuluneiden vuosikymmenten aikana saavutettua edistystä mutta korostaa, että toimia on kohdennettava uudestaan ja tehostettava, jos jalkaväkimiinojen uhka halutaan poistaa määräajassa;
2. pitää erittäin myönteisenä sitä, että 156 maata on nyt allekirjoittanut ja ratifioinut miinakieltosopimuksen, näiden joukossa myös 25 EU:n jäsenvaltiota, mutta pitää valitettavana sitä, että 37 maata ei ole vielä kukaan allekirjoittanut sopimusta; kehottaa painokkaasti kaikkia valtioita, jotka eivät ole liittyneet miinankielto­sopimukseen ja rypäleammuksia koskevaan yleissopimukseen, liittymään mainittuihin sopimuksiin; kehottaa erityisesti niitä EU:n jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole liittyneet sopimukseen, liittymään siihen ja kannustaa kansainvälisten sopimusten väliseen parempaan synergiaan;
3. pitää erittäin myönteisenä sitä, että 56 valtiota on liittynyt rypäleammuksia koskevaan yleissopimukseen, viisitoista EU:n jäsenvaltiota mukaan luettuina; pitää myönteisenä myös vuoden 2010 Vientianen julistuksen ja sen toimintasuunnitelman hyväksymistä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita edistämään sekä rypäleammuksia koskevan yleissopimuksen että miinankielto­sopimuksen täytäntöönpanoa ja saattamista maailmanlaajuisiksi;
4. antaa täyden tukensa Cartagena toimintasuunnitelman täytäntöönpanolle, koska se sisältää viisivuotiset yksityiskohtaiset sitoumukset kaikilla miinoja koskevan toiminnan aloilla, ja kehottaa neuvostoa hyväksymään mahdollisimman nopeasti mainitun suunnitelman tukemista koskevan päätöksen;
5. korostaa tarvetta löytää miinojen vastaisten toimien eri ulottuvuuksien välisiä synergiaetuja erityisesti humanitaaristen ja kehitysnäkökohtien osalta myös lisäämällä paikallista vastuuta ja osallistumista paikallisiin hankkeisiin, jotta voidaan paremmin vastata suoraan vaikutuksille altistuneiden henkilöiden tarpeisiin;
6. antaa tunnustusta kansainvälisten avunantajien ja järjestöjen sekä kansalaisjärjestöjen huomattavalle tuelle jalkaväkimiinojen aiheuttaman ongelman torjumiseksi sekä niin kansainväliselle kuin paikallisellekin henkilöstölle omistautumisesta ja uhrautumisesta asian hyväksi;
7. pitää myönteisenä sitä, että edellisten lisäksi seitsemän valtiota on ilmoittanut saattaneensa loppuun miinanraivaustoimensa vuosina 2009 ja 2010 ja että näitä valtioita on nyt kaikkiaan 16;
8. toteaa, että Yhdysvallat on ollut maailmanlaajuisesti tärkein miinoja koskevan toiminnan rahoittaja, joka on tukenut voimakkaasti miinoitettujen alueiden raivaamiseen ja uhrien auttamiseen tähtääviä kansainvälisiä ohjelmia, ja että se noudattaa jo nyt tärkeimpiä miinakieltosopimuksen säädöksiä, minkä vuoksi se kehottaa Yhdysvaltoja liittymään sopimukseen;
9. kehottaa Venäjää liittymään miinakieltosopimukseen ja panee merkille, että Venäjä, joka aikaisemmin oli merkittävä jalkaväkimiinojen alkuperämaa ja pitkään miinojen

käyttäjänä tunnettu maa, jätettiin pois vuoden 2010 luettelosta sen jälkeen, kun se oli ilmoittanut lopettaneensa miinojen käytön;

10. muistuttaa valtioita niiden kansainvälisestä velvoitteesta tuhota jalkaväkimiinojen varastot; on huolissaan siitä, että Kiinalla ja Venäjällä on suurimmat jalkaväkimiinavarastot ja että ensiksi mainitulla on arviolta 100 miljoonaa ja jälkimmäisellä noin 24,5 miljoonaa miinaa; kehottaa EU:ta sisällyttämään Venäjän ja Kiinan kanssa käymiinsä neuvotteluihin mainittujen maiden kaikkien nykyisten varastojen tuhoamisen ja nopean liittymisen miinankielto­sopimukseen ja kehottaa painokkaasti EU:ta jatkamaan miinankielto­sopimuksen ja muiden asianomaisten yleissopimusten maailmanlaajuiseksi saattamisen edistämistä myös sisällyttämällä miinoja koskevat toimet kolmansien maiden kanssa käytävään poliittiseen vuoropuheluun ja kolmansien maiden kanssa allekirjoitettaviin sopimuksiin;
11. pitää valitettavana sitä, että kapinalliset, terroristijärjestöt ja muut ei-valtiolliset toimijat käyttävät jatkuvasti jalkaväkimiinoja ja viittaa tässä yhteydessä Kolumbian tilanteeseen, missä toimivan FARC-järjestön arvioidaan käyttävän enemmän jalkaväkimiinoja kuin mikään muu kapinallisryhmä koko maailmassa;

Tapaustutkimus – Afganistan

12. toteaa, että jalkaväkimiinojen laajalle levinnyt ja summittainen käyttö yli kolme vuosikymmentä jatkuneissa konflikteissa on merkinnyt sitä, että Afganistan kuuluu maailman raskaimmin miinoitettuihin maihin, joka on lisäksi joutunut kärsimään Talebanin käyttämien omatekoisten räjähteiden aiheuttamista seurauksista;
13. pitää valitettavana, että yli vuosikymmen ajan käynnissä olleesta maailman suurimmasta ja parhaiten rahoitetusta miinanraivausohjelmasta huolimatta Afganistanin uhriluvut ovat edelleen suurimpiin kuuluvia koko maailmassa, ja on erittäin huolissaan siitä, että jalkaväkimiinojen ja muiden sodan räjähtämättömien jäänteiden aiheuttamien uhrien lukumäärä aikajaksolla 1. maaliskuuta 2009–1. maaliskuuta 2010 oli 508 henkilöä, joista yli puolet oli lapsia,
14. toteaa, että monilla alueilla parhaillaan käynnissä oleva konflikti tekee miinanraivauksesta erityisen vaarallista ja että Taleban on kohdistanut hyökkäyksiä YK:n toimistoja sekä paikallista ja kansainvälistä henkilöstöä vastaan;
15. panee merkille, että kansainvälinen yhteisö lahjoitti vuonna 2009 noin 80 miljoonaa dollaria Afganistanissa toteutettuun miinoja koskevaan toimintaan ja että vuodesta 2002 lähtien EU:n 89 miljoonan euron talousavulla ja teknisellä avulla on tuettu noin 240 neliökilometrin raivaamista miinoista, mikä on avannut mainitun pinta-alan taloudelliseen hyötykäyttöön ja mahdollistanut kiinteistöjen uudelleenrakentamisen ja perheiden kotiin palaamisen; korostaa, että uhrien auttamiseen ja miinan vaaroja koskevaan valistustyöhön on kiinnitettävä enemmän huomiota;
16. pitää myönteisenä sitä, että kansainvälisesti tuettujen operaatioiden toteuttaminen on lähes yksinomaan 10 000 paikalliseen henkilöstöön kuuluvan työntekijän varassa, koska se vahvistaa vastuunottoa prosessista;

17. on huolissaan Afganistanin hallituksen ilmeisestä vastahakoisuudesta ottaa vastuuta miinoja koskevasta toiminnasta niin keskushallinnon kuin maakuntienkin tasolla;

Tapaustutkimus – Angola

18. ottaa huomioon, että 30 vuotta jatkunut sota on merkinnyt sitä, että Angola kuuluu Afganistanin tavoin maihin, jotka ovat joutuneet eniten kärsimään jalkaväkimiinojen aiheuttamista seurauksista;
19. toteaa, että Angolan kansallinen miinanraivauskomitea (CNIDAH) on vakiintunut miinoja koskevan toiminnan kansalliseksi viranomaiseksi mutta avunantajamailla on vain vähän vaikutusvaltaa ja hallituksella on mahdollisuus päästä käsiksi etenkin öljytuloista peräisin oleviin huomattaviin taloudellisiin resursseihinsa;
20. on syvästi huolissaan monista rakenteellisista ongelmista, joita painotettiin komission arvioinnissa vuodelta 2009, kuten 2,7 miljoonan euron tehon käyttö CNIDAHissa työskentelevään 22-jäseniseen henkilöstöön; kehottaa komissiota seuraamaan, valvomaan ja arvioimaan varojen tehokasta käyttöä ja varmistamaan, että budjettivarat käytetään tehokkaasti ja kohdennetusti raivattua maa-alaa koskevan välttämättömän tavoitteen saavuttamiseen;
21. pitää valitettavana sitä, että vuonna 2007 toteutetusta kansallisesta selvityksestä ja laajamittaisesta miinaohjelmasta huolimatta jalkaväkimiinoin ja/tai sodan räjähtämättömiin jäänteisiin liittyvän uhan laajuutta ei edelleenkään tunneta varmuudella ja että nykyisellä etenemisvauhdilla maaperän raivaamiseen miinoista tarvitaan vielä 100 vuotta; korostaa, että hallituksen ja avunantajien välille on kiireesti luotava toisenlainen suhde, että kansallisia varoja on myönnettävä lisää ongelman ratkaisemiseksi ja että on otettava käyttöön myös paranneltuja tekniikoita alueen rajaamiseksi sekä lisää kansallisia voimavaroja miinanraivauksen toteuttamiseksi, jotta maa voidaan nopeammin vapauttaa tuottavaan käyttöön;

Tapaustutkimus – Bosnia

22. pitää valitettavana sitä, että vaikka Bosnian ja Hertsegovinan konfliktista on kulunut 16 vuotta, maaperässä on edelleen runsaasti jalkaväkimiinoja ja/tai sodan räjähtämättömiä jäänteitä, ja että eri puolilla maata ovat noin 11 000 miinakenttää ja arviolta 220 000 toimintakelpoista jalkaväkimiinaa ja sodan räjähtämätöntä jäännettä uhkaavat vakavasti turvallisuutta ja estävät taloudellista ja sosiaalista kehitystä;
23. panee merkille miinoja koskevan toiminnan hallinnossa aikaansaadut parannukset, jotka ovat seurausta Bosnia ja Hertsegovinan miinatoimintakeskuksen perustamisesta, mutta pitää valitettavana sitä, että Bosnia ja Hertsegovina on jäänyt jälkeen rahoitus- ja raivaustavoitteistaan, jotka se esitti miinankieltosopimuksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevassa pyynnössään;
24. toteaa, että uusien resurssien saaminen tuottaa merkittäviä hankaluuksia hallitukselle ja että miinoja koskeva toimintastrategia 2009–2019 on vielä hyväksymättä; pitää valitettavana sitä, että hallituksen tärkeimmän miinoja koskevasta toiminnasta vastaavan elimen eli hallituksen miinanraivauskomission jäsenet eivät ole vielä tavanneet

avunantajien edustajia, joiden päämaja on sijainnut Sarajevossa jo muutaman vuoden ajan, ja että mainitun komission jäsenet eivät ole osallistuneet miinankieltosopimuksen osapuolten kansainvälisiin kokouksiin vuonna 2009 pidetyn toisen tarkistuskonferenssin jälkeen; kehottaa painokkaasti hallitusta vastaamaan täydellisesti miinojen vastaista toimista maan strategisen suunnittelun ja hallinnon varmistamiseksi;

25. antaa tunnustusta Sloveniassa sijaitsevalle kansainväliselle miinanraivauksen ja miinauhrien avustusrahostolle (ITFD) osallistumisesta miinoja koskevaan toimintaan Bosniassa ja Hertsegovinassa ja korostaa, että sen olisi keskityttävä Bosnia ja Hertsegovinassa toteutettaviin toimiin, kunnes ongelma on kaikilta osin ratkaistu;
26. toteaa, että Bosnia ja Hertsegovissa toimii 33 valtuutettua miinanraivausjärjestöä mutta että armeijan henkilöstöä voitaisiin hyödyntää tehokkaammin näissä toimissa;
27. antaa tunnustuksen EUFOR ALTHEA -operaatiolle ja sen miinojen riskejä korostaville kouluttajille siitä, että he ovat antaneet koulutusta useille tuhansille henkilöille, ja kannustaa heitä jatkamaan ponnistelujaan;

Tapaustutkimus – Egypti

28. panee merkille, että vuonna 2000 YK:n asiantuntijat lähetettiin Egyptiin tutkimaan ongelmia, joita huomattavat sodan räjähtämättömien jäänteiden määrät, kuten toisen maailmansodan aikaiset jalkaväkimiinat, aiheuttavat luoteisille rannikkoalueille;

Uhrien tukeminen

29. toteaa, että jalkaväkimiinat ja muut sodan räjähtämättömät jäänteet jättävät jälkensä uhrien elämään ja toimeentuloon loppuiksi ja että uhrin ovat pääasiassa siviilejä, jotka kuuluvat usein köyhimpien maiden köyhimpiin asukkaisiin ja tarvitsevat useiden vuosien ajan pitkälle erikoistunutta ja jatkuvaa tukea ja avustusta, vaikkei uusia uhreja syntyisi;
30. pitää myönteisenä sitä, että uhrien lukumäärä on laskenut jyrkästi miinoja koskevan toiminnan seurauksena, mutta pitää valitettavana sitä, että vuoden 2009 uhreista 70 prosenttia kuului siviiliväestöön; pitää myös erittäin valitettavana lapsiuhrien suurta lukumäärää;
31. pitää valitettavana sitä, että henkiin jääneet jalkaväkimiinojen uhrin tai heidän edustajajärjestönsä osallistuihin uhrien avustamisen toteuttamiseen ainoastaan alle puolessa miinoista kärsivissä maissa, ja katsoo, että henkiin jääneiden näkemyksiä ja oikeuksia on kunnioitettava kaikilta osin; kehottaa painokkaasti kansainvälistä yhteisöä ja EU:ta lisäämään merkittävästi uhrien auttamiseen tarkoitettujen käytettävissä olevien määrärahojen osuutta kuitenkin siten, että se ei tapahdu miinanraivauksen kustannuksella;

Miinojen paikantamis- ja kartoittamistekniikoissa saavutettu edistys

32. toteaa, että miinoista kärsivien alueiden asukkailta saadaan parhaat alustavat tiedot miinojen sijaintipaikoista;

33. panee merkille, että nopeat, luotettavat ja kustannustehokkaat ratkaisut ovat edelleen jokseenkin olemattomia – vaikka miinojen paikantamistekniikoissa ja koulutuksessa onkin saavutettu edistystä – ja että perinteiset tekniikat, joissa tunnusteleminen tehdään käsin, ovat tämän vuoksi edelleen pakosta laajassa käytössä; tunnustaa YK:n kansainvälisten miinoja koskevien toimien normien merkityksen, koska ne parantavat miinoja koskevien toimien turvallisuutta ja tehokkuutta määräämällä standardit ja antamalla ohjausta, sekä YK:n miinatoimintayksikön roolin miinoja koskevien toimien koordinoinnissa;
34. toteaa, että parhaimmat tulokset paikantamistekniikan alalla voidaan saavuttaa useampien tekniikoiden yhdistämiseen perustuvilla räätälöidyillä menettelyillä, jotta voidaan välttää uhrien syntymistä ja jotta miinanraivaus voidaan toteuttaa aiheuttamalla mahdollisimman vähän ympäristövaikutuksia;
35. toteaa, että asianmukaisesti tehdyn kartoittamisen arvo riippuu täysin sitä seuraavan raportoinnin tarkkuudesta ja tehokkuudesta ja että avunantajien on syytä varmistaa, että niiden myöntämää rahoitusta hyödynnetään tarkoituksenmukaisesti;
36. kehottaa komissiota varaamaan lisää tutkimusvaroja miinojen kartoittamis- ja paikantamistekniikoihin tiiviissä kansainvälisessä yhteistyössä tämän alan erikoisasiantuntijoiden kanssa ja käyttämään 7. puiteohjelman ja turvallisuutta koskevan tutkimusklusterin puitteissa käytettävissä olevaa rahoitusta;

Jalkaväkimiinojen aiheuttaman uhan poistaminen

37. on huolissaan siitä, että monet jalkaväkimiinojen aiheuttamista ongelmista kärsivät maat nojaavat miinoja koskevan toiminnan osalta liiaksi kansainväliseen rahoitustukeen eivätkä käytä siihen riittävästi omia työvoimaresurssejaan ja varojaan; kehottaa EU:ta varmistamaan miinoista kärsivien maiden suuremman osallistumisen ja muistuttamaan mainittuja maita niiden omasta vastuusta ja kehottaa tutkimaan erityisesti Angolan tilannetta suuremman kansallisen rahoitusosuuden takaamiseksi;
38. on huolissaan siitä, että resursseja osoitetaan sellaisten alueiden miinanraivaukseen, joilla humanitaarinen tai taloudellinen kehitys on vain lievästi uhattuna tai joilla uhan kokemus ei perustu tosiseikkoihin, minkä seurauksena huomiota kiinnitetään vähemmän alueisiin, joissa miinat aiheuttavat todellista hengenvaaraa; kehottaa kiinnittämään suurempaa huomiota operaatioiden suunnitteluun ja hallintaan, tarkempaan alustavaan kartoittamiseen sekä raportointiin epäilyksenalaisista alueista;
39. ilmaisee huolensa erityisesti kapinoinnista ja epäjärjestyksestä kärsivissä maissa sijaitsevien asevarastojen turvallisuuden ja valvonnan heikosta tasosta, koska niissä säilytetään aseita ja räjähteitä, maamiinat mukaan luettuina,
40. katsoo, että kansainvälisen yhteisön olisi kiinnitettävä huomiota alueisiin, joilla on vähiten mahdollisuuksia parantaa omaa tilannettaan, sekä miinanraivaukseen ja uhrien auttamiseen, ja katsoo, että sen olisi pyrittävä saavuttamaan nopeammin tilanne, jossa voidaan ilmoittaa, että maassa ei ole miinojen aiheuttamaa hengenvaaraa ja taloudelliselle kehitykselle aiheutuvaa uhkaa;

41. kehottaa avunantajia myöntämään rahoitusta mutta tehostamaan sen kohdentamista ja valvomaan sen avulla saatujen tulosten arviointia;
42. katsoo, että toimet olisi keskitettävä parempien paikallisten valmiuksien luomiseen ja kehittämiseen ja että tähän tavoitteeseen voitaisiin sisällyttää jäsennellyn ja ammatillisen erityiskoulutuksen tarjoaminen paikalliselle henkilöstölle tai erityisesti humanitaariseen miinanraivaukseen koulutettujen sotilaallisten yksiköiden tehokkaampi hyödyntäminen konfliktinjälkeisissä olosuhteissa;
43. kehottaa parantamaan kansallista suunnittelua, hyödyntämään parhaita käytäntöjä ja lisäämään sellaisen miinoja koskevan toiminnan kansainvälistä koordinoitua, jossa varoja kohdennetaan tehokkaammin ensisijaisen avun tarpeessa oleville alueille ilman, että byrokraattisista rakenteista tehdään raskaampia;
44. pitää valitettavana sitä, että jalkaväkimiinojen, sodan räjähtämättömien jäänteiden ja omatekoisten räjähteiden uhrien nykyisestä lukumäärästä ei ole mitään luotettavia tietoja, ja kehottaa laatimaan asianmukaisen selvityksen oppaaksi, jonka avulla resursseja voidaan kohdentaa tehokkaammin, sekä kiinnittämään suurempaa huomiota uhrien ja heidän perheidensä tarpeisiin;
45. pitää valitettavana sitä, että tätä tarkoitusta varten perustetun budjettikohdan poistamisen jälkeen vuonna 2007 EU:n käytöstä on puuttunut joustava ja useampia maita kattava väline, jolla voitaisiin reagoida johdonmukaisella tavalla miinoja koskevan toiminnan painopistealueisiin, ja että miinoja koskevaan toimintaan myönnettävien EU:n varojen käytön kokonaisrahoitusta on vähennetty; kehottaa sen vuoksi palauttamaan kohdennettumman linjauksen siten, että perustetaan tätä tarkoitusta varten yhden tietyn pääosaston vastuulla oleva budjettikohta, mikä olisi osoitus EU:n vahvasta ja jatkuvasta sitoumuksesta miinoja koskevaan toimintaan, jonka yhteydessä on otettava huomioon maakohtaisissa strategia-asiakirjoissa määritetyt yksittäisten maiden erityiset tarpeet, ja että samanaikaisesti on otettava huomioon se tosiasia, että joissakin maissa maamiinojen olemassaolo on muuttunut rakenteelliseksi tekijäksi ja näin ollen siirtynyt EU:n kehityspolitiikan piiriin;
46. pitää valitettavana sitä, ettei vakautusvälineeseen sisältyviä poikkeuksellisista avustustoimenpiteistä (3 artikla) eikä pitkäkestoista osaa (4 artikla) ole käytetty miinoja koskevien toimien rahoittamiseen;
47. korostaa, että miinoja koskevalla toiminnalla voidaan merkittävästi myötävaikuttaa konfliktienjälkeiseen aseistariisuntaan, demobilisaatioon ja toipumiseen muun muassa tarjoamalla korkeasti arvostettua koulutusta ja työtä entisille sotilaille;
48. kehottaa avunantajia standardisoimaan miinoja koskevan toiminnan kustannustehokkuuden seurantaan ja arvioimiseen käyttämiään menetelmiä, jotta ne olisivat keskenään vertailukelpoisempia ja helpommin tarkistettavissa maittain, sekä tunnistamaan ja levittämään parhaita käytänteitä miinoja koskevan toiminnan tukiryhmän (Mine Action Support Group, MASG) välityksellä;
49. kehottaa komissiota päivittämään suuntaviivansa miinoja koskevasta yhteisön toiminnasta 2008–2013 siten, että niissä otetaan huomioon institutionaalista rakennetta ja

rahoitusrakennetta koskevat muutosehdotukset, jotta voidaan varmistaa varojen nopeampi ja joustavampi myöntäminen eri kohteisiin ja tarjota selkeät ohjeet rahoituksen saamiseksi siten, että keskitytään tärkeimpiin painopisteisiin ja parhaisiin käytänteisiin; kehottaa valmistelemaan etukäteen "avustuspaketteja", joiden avulla eniten tukea tarvitseville maille tarjoutuu mahdollisuus noudattaa miinakieltosopimukseen liittyviä velvollisuuksiaan, sekä valvomaan ja arvioimaan tarkoituksenmukaisesti varojen käytön tehokkuutta;

50. korostaa sitä, että miinoja koskevat toimet olisi sisällytettävä pakollisena osuutena maakohtaisen strategiaan alueilla, joilla miinoja tiedetään olevan ja/tai varastoitavan;
51. on vakuuttunut siitä, että parantamalla kansainvälistä koordinoitua ja priorisointia, hallintoa, kartoittamis- ja miinanraivauskäytänteitä ja seuranta- ja raportointia sekä järkevöittämillä ja parantamalla varojen käyttöä on mahdollista vapauttaa maailma jalkaväkimiinoista, jotka uhkaavat ihmishenkiä, toimeentuloa ja taloudellista kehitystä;
52. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja jäsenmaiden hallituksille, Euroopan ulkosuhdehallinnolle ja komissiolle, Yhdistyneille kansakunnille, Yhdysvaltojen presidentille ja kongressille, miinoista eniten kärsivien maiden hallituksille sekä kansainvälisille kansalaisjärjestöille.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	24.5.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 57 -: 0 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Sir Robert Atkins, Dominique Baudis, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Graham Watson, Boris Zala
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Reinhard Bütikofer, Tanja Fajon, Elisabeth Jeggle, Baroness Sarah Ludford, Norbert Neuser, Doris Pack, Vittorio Prodi, Dominique Vlasto, Luis Yáñez-Barnuevo García
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Joachim Zeller